

Fotboll: Kaldusch för svenskarna, Japan vann med 3—2.

Det blev icke någon upprepning för Sveriges vidkommande av 1924 års olympiska fotbollsturnering i Paris. Med 2—3 på halsen måste svenskarna i går lämna planen. Nederlaget mot de i internationell fotboll nästan okända japanerna kom som en mycket stor överraskning och får väl till stor del tillskrivas underskattning av motståndarna. Först sedan det japanska kvitteringsmålet var ett faktum syntes svenskarna märka att det gällde allvar, men då var det redan för sent. De pressade sedan visserligen i ett, men hade ingen framgång i sina förhävanden, och när fyra minuter återstod av speltiden, kom den japanska kedjan upp i ett av sina farliga anfall. Bergqvist stod fullständigt maktlös.

På slaget 5.30 kallade den tyske domaren till spel. Några ceremonier med nationalsånger och dylikt förekommo icke, utan spelet började omedelbart efter det de båda lagen hälsat varandra. Svenskarna hade under första halvlek att spela mot den hårda vinden, men togo genast hand om initiativet. I 20:e minuten slog Lillis Persson på ett långskott från 20 meters håll, och under de många svenska hejladackarnas jubel gick bollen in vid vänstra målstolpen, utan chans för målvakten att klara. Efter den svenska ledningen syntes japanerna för ett ögonblick resignera, och svenskarna fingo åter bättre grepp på spelet. Jonasson försökte sin lycka strax efter avspark, men bollen skruvade sig utanför. Lillis Persson hade i 26:e minuten åter en chans, men fick aldrig riktigt slag på bollen, och därefter kom det att se hotfullt ut nere vid svenska målet. Bergqvist halvklarade ett japanskt skott, och bollen rullade fram till en av de japanska anfallsmännen, men innan denne hunnit få bollen under kontroll, kastade sig svensken framför fötterna på honom. Det andra svenska målet kom överraskande under en japansk press. Även nu var det Lillis Persson som var framme. På en centring från Hallman sköt han via ett japanskt backben i mål.

Svenskarna gingo således till pausen med en ledning på 2—0, och det ansågs icke vara några svårigheter för dem att behålla ledningen, särskilt som de hade god hjälp i den kraftiga medvinden. De blågula spelade emellertid alltför nonchalant, och de togo heller icke någon varning av det japanska målet i fjärde minuten, som sköts av vänsterinnern. Spelet var nu jämnt fördelat med farliga anfall från båda sidor. I 17:e minuten var det färdigt för den japanska kvitteringen. Vänsteryttern contrerade in mot mål, och sedan flera av spelarna, både svenskar och japaner, missat, kunde högerinnern från nära håll slå bollen i mål. Svenskarna började nu sätta alla klutar till för att åter ta ledningen och bombarderade det japanska målet, men ingenting hjälpte. Under svenskarnas frenetiska press kom bollen en gång upp på den svenska planhalvan till Otto Andersson, som slarvade med bollen, varpå den japanske vänsteryttern kvickt var framme och tog bollen ifrån svensken, avancerade mot mål och sköt på nära håll det japanska segermålet. De återstående få minuterna arbetade svenskarna hårt för att utjämna, men lyckades icke.

Det japanska laget bestod av överraskande storväxta och kraftiga spelare. De voro svenskarna överlägsna i fråga om snabbhet, och vad som brast i taktik, ersatte de med sin enastående energi.

Det svenska laget gjorde ingen stor match utan spelade som förut nämnts nonchalant. Bäste man var Lillis Persson. Målvakten Bergqvist kan knappast klandras för något av målen. Backarna gjorde ofta felet att gå för högt upp mot mittlinjen, vilket hämnade sig mot de snabba japanerna. I halvbackskedjan var Carlund bäst.

Nederlaget kom som en kaldusch efter svenskarnas överlägsna spel i andra halvlek. Värst blir det dock för tränaren Martinsson, som lovat att gå hem från Berlin om japanerna vunno.